

๒๐

น้ำอุบาทว์

ผลาญชีวิตและทรัพย์สิน

ดูก่อนคฤหบดีบุตร โทษในการเสพน้ำเมา คือสุรา และเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท ๖ ประการ ที่ผู้เสพ พึงเห็นเอง คือ ความเสื่อมทรัพย์ ก่อการทะเลาะวิวาท เป็นบ่อเกิดแห่งโรค เป็นเหตุเสียชื่อเสียง เป็นเหตุไม่รู้จักกาย เป็นเหตุทอนกำลังปัญญา ดูก่อนคฤหบดีบุตร โทษ ๖ ประการ ในการเสพน้ำเมา คือสุรา และเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความ ประมาทมีดังนี้แล

น้าอุบาทว์ผลาญชีวิตและทรัพย์สิน

๑๓๓

การใช้ชีวิตอยู่ในโลกนั้น เราจะต้องรับผิดชอบในหลายสิ่งหลายอย่าง จนบางครั้งทำให้เราสับสนสิ่งที่มีค่าที่สุดไป คือ การทำตัวของเราให้บริสุทธิ์บริบูรณ์จากมลทินทั้งหลาย โดยลืมนึกพิจารณาว่า สิ่งนอกตัวทั้งปวงนั้น ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และไม่ใช่ว่าตัวคนที่แท้จริงที่เรา กำลังแสวงหา เมื่อปล่อยชีวิตไปวันๆ เท่ากับว่า ชีวิตกำลังตกอยู่ในความประมาท เราจึงควรที่จะหาประโยชน์ให้เกิดขึ้นทั้งประโยชน์ตน และประโยชน์ของผู้อื่นให้สมบูรณ์ เพื่อเราจะได้รับประโยชน์ทั้งในชาตินี้ และชาติหน้า ตลอดจนถึงประโยชน์อย่างยิ่ง คือ พระนิพพาน ประโยชน์ตนที่สำคัญที่สุดในช่วงเวลานี้ คือ เราจะต้องทำใจหยุดนิ่งให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ชีวิตจะได้ปลอดภัย และมีชัยชนะตลอดไป

พระลัมมะสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน สิงคาลกสูตร ว่า

“ดูก่อนคฤหบดีบุตร โทษในการเสพน้ำเมา คือสุรา และเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท ๖ ประการ ที่ผู้เสพพึงเห็นเอง คือ ความเสื่อมทรัพย์ ก่อการทะเลาะวิวาท เป็นบ่อเกิดแห่งโรค เป็นเหตุเสียชื่อเสียง เป็นเหตุไม่รู้จักกาย เป็นเหตุทอนกำลังปัญญา ดูก่อนคฤหบดีบุตร โทษ ๖ ประการในการเสพน้ำเมา คือสุรา และเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทมีดังนี้แล”

น้าอุบาทว์ผลาญชีวิตและทรัพย์สิน

๑๗๔

โดยทั่วไปน้ำเมาหมายถึงเหล้า รวมไปถึงของมีนเมาให้โทษทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นชนิดน้ำหรือชนิดผง รวมทั้งสิ่งเสพติดทุกอย่าง การนำของเหล้านี้ให้ผ่านเข้าไปในร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นโดยวิธีดื่ม ดม อัด นัตถ์ สูบหรือฉีด ก็ตาม ถือเป็นการเสพสิ่งเสพติดทั้งสิ้น พระพุทธองค์ทรงสรุปโทษของการดื่มสุราเมรัยไว้ถึง ๖ ประการด้วยกัน อย่างแรกทำให้เสียทรัพย์ เพราะจะต้องซื้อเหล้ามาดื่มเอง จะต้องเลี้ยงเพื่อนฝูงที่มีนิสัยรักการดื่มเหล้าเหมือนกัน งานการก็ไม่ได้ทำ แม้เป็นมหาเศรษฐี ถ้าติดเหล้าก็อาจจะล่มจมได้

เหมือนตัวอย่างหลานชายขี้เมาของท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี จากเคยรวยต้องกลั้กลายเป็นคนยากจน และต้องตายอย่างอเนจอนาถขาดสติ เพราะเหล้าเป็นต้นเหตุ เรื่องมีอยู่ว่า *สมัยหนึ่ง เมื่อพระบรมศาสดาประทับอยู่ที่พระเชตวัน ทรงปรารภหลานของท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี ซึ่งได้ผลาญทรัพย์ถึง ๔๐ โกฏิ ที่เป็นมรดกตกทอดของบิดามารดา โดยนำเงินที่มีอยู่ไปเที่ยวซื้อสุรามาดื่มกินกับเพื่อนๆ และไม่ยอมทำมาหากิน

เมื่อหมดเงินแล้ว จึงไปขอความช่วยเหลือจากท่าน

น้ำอุบาทว์ผลาญชีวิตและทรัพย์สิน

๑๗๕

อนาถปิณฑิกเศรษฐี ท่านเศรษฐีเห็นว่าหลานชายก็สงสาร ได้ให้ทรัพย์สินหลานชายไปพันหนึ่งก่อนให้คำแนะนำสั่งสอนอย่างดีว่า “อย่าเอาไปกินเหล้านะ จงเอาไปทำทุนค้าขาย ชีวิตจะได้ไม่ลำบาก ให้เลิกดื่มสุราเสีย” แต่หลานชายก็ไม่ได้ทำตามคำแนะนำของเศรษฐี กลับนำทรัพย์สินนั้นไปซื้อเหล้าเลี้ยงเพื่อนจนหมด เมื่อหมดเงินก็กลับมาขอคุณลุงผู้ใจบุญอีก ท่านเศรษฐีสงสารให้ไปอีก ๕๐๐ กหาปณะ เจ้าหลานชายขี้เมา ก็เอาไปซื้อเหล้าดื่มกินกับเพื่อนอีกตามเคย

ครั้นกลับมาขออีก คราวนี้ท่านเศรษฐีให้ผ้าสาฎกเนื้อหยาบไป ๒ ผืน ไม่ยอมให้เป็นเงินเหมือนครั้งก่อนๆ เจ้าหลานชายก็เอาผ้าสาฎกไปขาย ได้เงินมากก็นำไปซื้อเหล้ากินอีกจนได้ครั้งสุดท้าย เมื่อหลานชายเข้ามาในบ้านเพื่อขอเงิน ท่านเศรษฐีเห็นว่าเป็นคนสั่งสอนไม่ได้แล้ว จึงสั่งให้คนรับใช้ให้ช่วยกันหิ้วปีกนำออกจากบ้านไป ไม่ยอมให้เข้ามาในบ้านอีกเด็ดขาด หลานชายขี้เมาก็กลายเป็นคนอนาถา ต้องไปอาศัยชายคาเรือนของคนอื่นอยู่ เมื่อตายไป ชาวบ้านลากศพไปทิ้งที่ป่าช้า โดยไม่มีญาติคนใดมาเหลียวแล

ท่านเศรษฐีรู้ว่าหลานชายตายแล้ว จึงไปวัดพระเชตุวันมหาวิหาร กราบทูลเรื่องราวทั้งหมดของหลานชายให้พระผู้มี-

น้ำอบาพว์ผลาญชีวิตและทรัพย์สิน

๑๗๖

พระภาคเจ้าทรงทราบ พระบรมศาสดาตรัสว่า “ในอดีต เราเองได้ให้หม้อสารพัดนึกแก่เขา ก็ยังไม่สามารถทำให้เข้อิ่มหนำได้ ท่านจะทำบุคคลเช่นนั้น ให้อิ่มหนำได้อย่างไรเล่า” ทรงนำเรื่องในอดีตมาตรัสเล่าให้ท่านเศรษฐีฟังว่า

ในอดีตกาล พระโพธิสัตว์บังเกิดในตระกูลเศรษฐี เมื่อบิดาล่วงลับไปแล้วก็ได้ตำแหน่งเศรษฐี มีทรัพย์สมบัติที่ฝังดินไว้ประมาณ ๔๐ โกฏิ พระโพธิสัตว์มีบุตรชายคนเดียว ท่านได้ทำบุญกุศลต่างๆ มากมายจนตลอดชีวิต ครั้นละโลก ได้ไปบังเกิดเป็นท้าวสักกเทวราช แต่ลูกชายของพระโพธิสัตว์กลับมีอัธยาศัยแตกต่างจากท่าน คือ เป็นคนตระหนี่ ได้แต่ให้สร้างมณฑปเพื่อใช้เป็นที่พักที่คุ้มสุมกับมิตรสหาย และได้ตกรางวัลให้แก่พวกนักเต้นระบำรำฟ้อนอย่างมือเห็บ จนกลายเป็นนักเลงหญิง นักเลงสุรา ได้ผลาญเงิน ๔๐ โกฏิจนหมด นอกจากเงินจะหมดแล้ว เครื่องอุปโภคบริโภค ก็ค่อยๆ ร่อยหรอไป เพราะต้องเอาไปขายเพื่อนำเงินไปซื้อเหล้าดื่ม สุดท้ายก็กลายเป็นขอทาน เทียวขอเขากิน ได้เงินก็นำมาซื้อเหล้าดับความกลุ้มใจไปวันๆ

ท้าวสักกะทรงรำพึงถึงอดีตบุตรชายคนเดียว ทรงรู้ว่ากำลังตกระกำลำบาก จึงเสด็จลงจากเทวโลกมาหา เพราะความรักในบุตรชาย ท่านได้ให้หม้อสารพัดนึก และให้อิโวาหลัง

น้าอุบาทว์ผลาญชีวิตและทรัพย์สิน

๑๗๗

สอนว่า “ลูกเอ๋ย เจ้าจงรักษาหมอนี้ให้ดี อย่าให้ตกแตก เมื่อลูกยังมีหมอนใบนี้อยู่ ปรารณาสิ่งใดก็จงนึกเอาจากหมอนวิเศษใบนี้เถิด ลูกอย่าได้ประมาทในชีวิต ให้เริ่มต้นกลับตัวกลับใจเสียใหม่เถิด แล้วพ่อจะช่วยให้ลูกสมปรารถนาในทุกสิ่ง” จากนั้นก็เสด็จกลับไปยังเทวโลกตามเดิม

เมื่อลูกชายขี่เม้าได้หม้อสารพัดนึก แทนที่จะทำตามโอวาทที่ท้าวสักกะให้ไว้ กลับยั้มย่องคิดว่า “ตัวเรานี้ช่างโชคดีเหลือเกิน มีเทวดาคอยช่วยเหลือ” จึงเที่ยวดื่มสุรากับเพื่อนๆ ไม่ยอมทำมาหากิน วันหนึ่ง ลูกชายเมามาก และด้วยความคึกคะนอง ได้โยนหม้อขึ้นไปในอากาศ แต่ไซ้คร่ำที่เกิดรับพลาดหม้อได้ตกลงมาแตก ตั้งแต่นั้นมาลูกชายกลับเป็นคนจน นุ่งผ้าเก่าๆ ถือกระบือเื่องเที่ยวขทานตามสถานที่ต่างๆ ในที่สุดก็อดอาหารตายอย่างน่าเวทนา

ครั้งจบพระธรรมเทศนา พระบรมศาสดาจึงตรัสย้าว่า “นักเลงสุราได้หม้อสารพัดนึกใบหนึ่ง ถ้ายังรักษาม้อนั้นไว้ได้ トラบใด เขาก็จะได้รับความสุขอยู่ตราบนั้น แต่เมื่อใด เขาประมาทได้ทำลายหม้อให้แตก เพราะความประมาท ก็เป็นคนเปลือย และนุ่งผ้าเก่า เป็นคนโง่เขลา ต้องเดือดร้อนในภายหลัง คนผู้ประมาทโง่เขลา ได้ทรัพย์สินมาแล้ว ใช้สอยสุรุษสุร่าย จะต้อง

น้าอุบาฬ์ผลาญชีวิตและทรัพย์สิน

๑๗๘

เดือดร้อนในภายหลัง”

เราจะเห็นว่า การดื่มสุราเมรัย นอกจากจะเป็นเหตุให้เสียทรัพย์สินใหญ่หลวงแล้ว ยังเสียทั้งอนาคต เสียทั้งชีวิต และสูญเสียการบรรลุมรรคผลนิพพาน เพราะเมื่อคนเราดื่มสุราเมรัยจนเมามาแล้ว ก็ไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี มีแต่คิดจะกินเหล้าให้สนุกสนาน ไม่ได้มองถึงโทษที่จะเกิดขึ้น ยิ่งเมาก็ยิ่งเรียกเพิ่มเติมให้เมาขึ้นไปอีก ไม่รู้จักอั้นไม่รู้จักพอ

การดื่มสุราเมรัยเป็นเหตุให้เสียทรัพย์สินมากมาย นอกจากนี้ยังทำให้เกิดโรคร้ายหลายอย่าง ทั้งโรคตับแข็ง โรคกระเพาะ โรคความดัน โรคหัวใจ โรคทางระบบประสาท ทำให้สติปัญญาเสื่อมถอย เมื่อเมาแล้วจะคิดอะไรก็คิดไม่ออก พุดจាកั้วกวน ครั้นดื่มหนักเข้าก็กลายเป็นคนหลงลืม สมองเสื่อม ดังนั้น สุราเมรัยยาเสพติดทั้งหลายจึงผลาญทุกสิ่งทุกอย่าง ผลาญทรัพย์สิน ผลาญไมตรี ผลาญสุขภาพ ผลาญเกียรติยศ ผลาญศักดิ์ศรี ผลาญสติปัญญา ที่สำคัญคือผลาญโอกาสการสร้างความดี และผลาญทางมรรคผลนิพพาน

โบราณว่า ไม่ขีดเพียงก้านเดียวอาจเผาผลาญเมืองทั้งเมืองให้หมดไหม้ไปได้ สุราเมรัยแม้เพียงเล็กน้อย อาจทำลายทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตให้ล่มจมลงได้เช่นกัน เพราะฉะนั้น ใครที่

น้าอุบาทว์ผลาญชีวิตและทรัพย์สิน

๑๗๕

ดื่มอยู่ก็ให้เลิกดื่ม ดีที่สุดคือต้องหักดิบกันเลย ไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับ
สิ่งเหล่านี้ ต้องเอาชนะใจตนเองให้ได้ ซึ่งวิธีที่ดีที่สุด คือ จะต้อง
ปฏิบัติธรรม ทำใจให้หยุดนิ่งทุกๆ วัน ใจจะได้มีพลังที่จะเอาชนะ
ความไม่ดีทั้งหลาย หากทำได้เช่นนี้ ชีวิตของเราจะเกิดการ
เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ทำให้ชีวิตเรามีความสุข และ
ความบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้น เลิกแล้วต้องหมั่นสร้างความคิด
และปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้กันทุกคน

